

Знанія та можемъ да придобывамы или презъ насъ-си по съгледваніе или прѣзъ поучваніе отъ други тѣ.

И тѣй кога придобывамы познанія прѣзъ насъ-си, тогази, за да ги придобыемъ пѣточны и истинны, трѣба да съгледвамъ работы-тѣ внитателно и повторително, и да не вѣрвамъ токо тѣй просто явленія та, но да ги придирвамъ по тѣнко подъ разны начини и обстоятелства.

Когато пакъ добывамы познанія отъ други хора, тогази, за да ги изучамы добрѣ, трѣба: първо, да притичамы при учены а не при неукы хора, които можтъ да ни вджхнжтъ лъжевы идеи и вредителны прѣдразждкы. И самы еще, когато са учимъ, ако са не извѣстимъ добрѣ за работа-та, нетрѣба тѣй неиспытано да вѣрвамъ; второ, трѣба да казвамы на учители тѣ сумнѣнія та си и да ищемъ да ни истълкуватъ онуй, което не разбирамы; и трете трѣба да давамъ принадлежно то вниманіе на учители тѣ кога поучаватъ, за да можемъ да са ползувамъ отъ тѣхны тѣ поученія.

Когато ще прѣдложимъ на учители тѣ нѣкое наше недоумѣніе, или ще ищемъ да ни истълкуватъ нѣщо, не трѣба да употрѣбывамы безочлявость и да имъ прѣдлагамы каквото ни дойде; но първомъ трѣба да испытвамъ самы-си на здраво, и подиръ да имъ прѣдлагамы пытаніе то си, като внимавамъ да са увѣдомимъ отъ тѣхны тѣ думы, и когато вече, безъ сѣко сумнѣніе са рѣши нашето недоумѣніе, да имъ благодаримы.

Както ученицы тѣ не трѣба да бжджтъ безочлявы, тѣй и истинны тѣ учители не трѣба да са карать съсъ ученицы-тѣ защо не знажтъ, но съсъ